

O P I N I O N

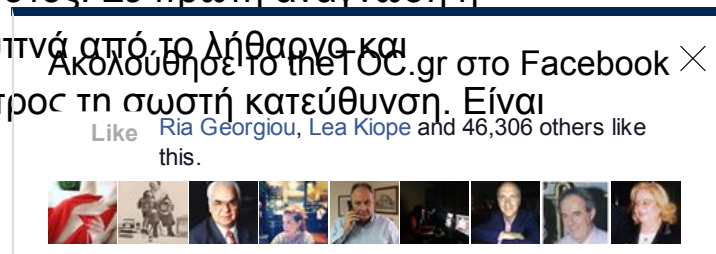
Επενδυτικό πρόγραμμα ή φούσκα;

Ούτε cent από το επενδυτικό πακέτο των 315 δις Ευρώ δεν θα εισρεύσει στα ταμεία

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
ΓΚΟΤΣΗΣ

23 Δεκ. 14 (16:06) | upd: 23 Δεκ. 14 (10:07)

Τελικά η Ευρώπη δεν κάνει ποτέ το σωστό. Ή τουλάχιστον την ώρα που πρέπει. Ο λόγος για το επενδυτικό πακέτο των 315 δις που εξήγγειλε μετά την εκλογή του ο κ. Γιούνκερ και τα οποία ενέκρινε η Σύνοδος Κορυφής της 18/12. Το νούμερο εντυπωσιακό και ο σκοπός χωρίς αμφιβολία σωστός. Σε πρώτη ανάγνωση η απόφαση δείχνει ότι η Ευρώπη ξυπνά από το λήθαργο και επιτέλους είναι έτοιμη να δράσει προς τη σωστή κατεύθυνση. Είναι όμως έτσι τα πράγματα;

Η οικονομία της Ευρώπης μαστίζεται από μια παρατεταμένη κρίση που δεν έχει τέλος. **Οι πολιτικοί της μαζί με τους πολίτες παρακολουθούν ένα έργο όπου πρωταγωνιστές και κομπάρσοι κινούνται προς την καταστροφή, δέσμιοι των ίδιων των δικών τους αποφάσεων.** Τα νοικοκυριά χτυπημένα από την ανεργία και τις περικοπές εισοδήματος είναι ανήμπορα να δώσουν την αναγκαία ώθηση για την ανάκαμψη των οικονομιών. Οι κυβερνήσεις, ορκισμένες με την υπογραφή τους στην πολιτική της λιτότητας του Δημοσιονομικού Συμφώνου, παρακολουθούν με δεμένα τα χέρια τις οικονομίες τους η μια μετά την άλλη να βυθίζονται στη στασιμότητα και να απειλούνται από τον αποπληθωρισμό.

Όλοι αναγνωρίζουν ότι η Ευρώπη χρειάζεται επενδύσεις. Όμως σε μια οικονομία όπου οι πωλήσεις μειώνονται, οι επιχειρήσεις δεν βλέπουν το λόγο γιατί να επενδύσουν. Οι προσδοκίες τους είναι αρνητικές και γι αυτό αναβάλλουν κάθε προγραμματισμένη επέκταση της παραγωγής τους. Η παγκόσμια αγορά δείχνει επίσης σημάδια κάμψης της οικονομικής δραστηριότητας. Οι ΗΠΑ σε αναμονή αποφάσεων για περιστολή της ρευστότητας, η Ιαπωνία

Σε πρώτη ανάγνωση η απόφαση δείχνει ότι η Ευρώπη ξυπνά από το λήθαργο και επιτέλους είναι έτοιμη να δράσει προς τη σωστή κατεύθυνση.

να δοκιμάζει τη μια πολιτική μετά την άλλη χωρίς εμφανή τα σημάδια της προόδου, η Κίνα συντηρεί τους μειωμένους ρυθμούς ανάπτυξης στρεφόμενη προς την εσωτερική αγορά.

Σε μια τέτοια περίπτωση, για να ανακάμψει η οικονομία και να καταπολεμηθεί η ανεργία επιβάλλεται να δράσει το κράτος.

Χρειάζεται να αυξηθούν οι δημόσιες επενδύσεις. Η Ευρώπη υποφέρει από έλλειψη επενδύσεων. Οι παραδοσιακές της δομές (δρόμοι, γέφυρες, κανάλια, συστήματα ύδρευσης κ.α.), όπως και οι νέες δομές (τηλεπικοινωνιακά και ενεργειακά συστήματα) χρειάζονται ανανέωση, ενώ θα πρέπει να ενισχύσει με σοβαρά κονδύλια την εκπαίδευση, την έρευνα, την καινοτομία, την ανάπτυξη. Επειδή όμως τα κράτη επέβαλλαν στον εαυτό τους, με την προτροπή της Γερμανίας, το λεγόμενο φρένο χρέους, αδυνατούν να χρηματοδοτήσουν με δανεισμό αυτά τα έργα, με αποτέλεσμα το φως στο τούνελ να απομακρύνεται.

Χωρίς αμφιβολία, τα 315 δις Ευρώ είναι ένα μεγάλο ποσό για επενδύσεις τα επόμενα τρία χρόνια,

Χωρίς αμφιβολία, τα 315 δις Ευρώ είναι ένα μεγάλο ποσό για επενδύσεις τα επόμενα τρία χρόνια, αν και πολλοί ανεβάζουν τις ανάγκες στα 800 δις. Πρόκειται όμως για χρήματα που είναι βέβαιο ότι θα εισρεύσουν στην

**αν και πολλοί
ανεβάζουν τις
ανάγκες στα 800 δις.**

οικονομία ή για μια νεφελώδη επιθυμία? Εδώ αρχίζουν τα προβλήματα. Ας δούμε όμως τα πράγματα με το μάτι του ρεαλισμού.

Αρχικά δημιουργήθηκε η εντύπωση, ότι η Ένωση θα αποκτούσε σημαντικά κεφάλαια για να χρηματοδοτήσει το φιλόδοξο πρόγραμμά της και έτσι θα βοηθούσε στην ανάκαμψη των οικονομιών, κυρίως των χωρών του Νότου που επλήγησαν περισσότερο από την κρίση. **Δυστυχώς ούτε cent δεν θα εισρεύσει στα ταμεία της Ε.Ε.** Πρόκειται για ένα ταμείο εγγυήσεων ύψους 21 δις Ευρώ. Από αυτά τα 16 δις προέρχονται από άλλα επενδυτικά προγράμματα της Ένωσης του τρέχοντος προϋπολογισμού και τα υπόλοιπα 5 δις θα αντληθούν ως δάνειο από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων. Για επενδύσεις συνεπώς θα διατεθεί, ως καθαρό νέο χρήμα, για τα επόμενα τρία χρόνια 1,66 δις το χρόνο.

Από πού προκύπτουν όμως τα 315 δις του κ. Γιούνκερ; Οι υπηρεσίες της Επιτροπής θεωρούν ότι με την ανάληψη μέρους του ρίσκου μέσω των 21 δις Ευρώ, θα κινητοποιήσουν ιδιωτικές επενδύσεις ύψους 60 δις για την πραγματοποίηση μεγάλων έργων υποδομής. **Το πρόγραμμα στη συνέχεια, κατά τους εμπνευστές**

του, θα πυροδοτήσει το ενδιαφέρον του ιδιωτικού τομέα για επενδύσεις, που τελικά θα φτάσει τα 315 δις Ευρώ. Πως προέκυψε αυτός ο αριθμός, δυστυχώς είναι άγνωστο, αφού ούτε τη μέθοδο υπολογισμού γνωρίζουμε, αλλά ούτε και με προηγούμενες εμπειρικές μελέτες τεκμηριώνεται. Έτσι, η άποψη ότι πρόκειται για ένα αυθαίρετο μέγεθος, είναι πιο κοντά στην πραγματικότητα.

Με βάση τα 21 δις Ευρώ των εγγυήσεων επιτυγχάνεται υποτίθεται μια μόχλευση με έναν πολλαπλασιαστή 15, που μας αποδίδει 315 δις επενδύσεις. Για κάθε Ευρώ δηλαδή που διαθέτει ως εγγύηση για ιδιωτικές επενδύσεις η ΕΕ, θα πρέπει να κινητοποιηθούν 15 Ευρώ ιδιωτικών επενδύσεων. Αυτή η υπόθεση, αν αναλογισθεί κανείς ότι η Ευρώπη βρίσκεται σε κρίση, φαντάζει εξωπραγματική.

Οι υπηρεσίες της Επιτροπής θεωρούν ότι με την ανάληψη μέρους του ρίσκου μέσω των 21 δις Ευρώ, θα κινητοποιήσουν ιδιωτικές επενδύσεις

Ας κρατάμε λοιπόν μικρό καλάθι, γιατί το έργο το έχουμε ξαναδεί. **Όλοι θυμόμαστε το αναπτυξιακό πακέτο των Παρισίων των 120 δις Ευρώ του Ιουνίου του 2012, μετά την παρέμβαση Ολάντ και Μόντι.** (55 δις από τα αδιάθετα των διαρθρωτικών

ταμείων, 60 από την ενίσχυση με 10 δις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και 5 δις από τα ομόλογα έργου). Αποτέλεσμα? Ένα μεγάλο μηδενικό. Ο λόγος? **Δεν το ήθελε η Γερμανία, όπως και τώρα δεν θέλει να χρηματοδοτηθούν με πόρους της Ένωσης δημόσιες επενδύσεις.** Ο κ. Σόιμπλε άλλωστε έχει δηλώσει ευθαρσώς, ότι η Ευρώπη χρειάζεται επενδύσεις, αλλά αυτές πρέπει να τις κάνουν οι ιδιώτες και όχι το κράτος. Ας περιμένουμε λοιπόν να δούμε τη θα φέρει η ζαριά.

**Ο Χαράλαμπος Γκότσης είναι καθηγητής οικονομικών του Πανεπιστημίου Πειραιώς*

Χαράλαμπος Γκότσης

0 Σχόλια The TOC

Σύνδεση ▾

Ταξινόμηση με βάση τα καλύτερα ▾

Κοινοποίηση Αγαπημένο ★

Ξεκινήστε τη συζήτηση...

Σχολιάστε πρώτος.

 Εγγραφή

 Προσθέστε το Disqus στην ιστοσελίδα σας

 Ιδιωτικότητα